

Manuali i Mësuesve i Platformës ‘LearnIn’ për të Nxënit gjatë Emergjencave

Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë

Versioni i përgatitur për Workshop-in e datës 20 maj (Pjesa 2)

Përmbajtja

Kapitulli 2: Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë 2

Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë: Analiza e situatës	2
Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë: Çështjet dhe pyetjet kyçe	3
Të kuptojmë situatën e nxënësve jashtë shkollës duke u përqendruar te nxënësit (kush?)	3
Si të identifikoj fëmijët në rrezik për të mos u kthyer në shkollë?	3
Si të përfshij fëmijët dhe familjet në procesin e kalimit?	3
Si mund të mirëpres pa asnjë mëdyshje të gjithë fëmijët që kthehen në shkollë?	3
Si t'i ndihmoj nxënësit të menaxhojnë pasiguritë?	4
Si të parandaloj mosangazhimin?	4
Sigurori pjesëmarrjen e nxënësit që kthehet në shkollë duke u përqendruar në qëllimin e të nxënit (pse)?	4
Si t'i bëj fëmijët të ndihen të sigurt dhe të mirëpritur?	4
Si të siguroj pjesëmarrjen pas kthimit në klasë?	5
Si të sigurohem që të gjithë fëmijët po nxënë me vetëbesim?	5
Si të ndihmoj fëmijët që të përjetojnë vazhdimësinë e të nxënit?	5
Si mund të rikrijoj një komunitet nxënësish?	5
Përdorni përvojat e nxënësve si pikë fillestare për të nxënit duke u përqendruar te të nxënit (çfarë?)	6
Si mund t'i mësoj për rregullat e reja të sigurisë?	6
Si të mbështes nxënësit që të ndajnë përvojat e tyre të mosqenies në shkollë?	6
Si mund të përmirësoj të nxënit e nxënësve duke marrë parasysh ndryshimet e mëdha ndërmjet tyre?	7
Si mund të ndihmoj nxënësit të përqendrohen te mësimi i bazuar në kurrikul?	7
Si mund të vazhdoj të mbështes zhvillimin e aftësive digjitale?	7
Kalimi nga mjediset e shtëpisë në ato të shkollës duke u përqendruar të konteksti mësimor (ku?)	7
Si të sigurohem që është e sigurt për fëmijët që të kthehen në shkollën dhe në klasën ku punoj?	8
Si mund t'i ndihmoj fëmijët në kalimin nga mjedisi i shtëpisë në mjedisin shkollor?	8
Si mund të krijoj ekosisteme mësimore që arrijnë nxënësit përtej mureve të klasës?	8
Si mund të mbështes kalimin nga mjedisi mësimor digjital në atë të klasës?	8
Si mund të nxis një klimë bashkëpunuese të të nxënit në klasën time?	9
Mjetet dhe strategjitë për të filluar të nxënit në shkollë duke u përqendruar te mjetet mësimore (si?)	9
Si mund t'i ndihmoj fëmijët në kalimin nga mjedisi në shtëpi në atë të shkollës?	9
Si mund të mbështes strategjitë vetë-rregulluese të nxënësve?	9
Si mund të vazhdoj të përdor strategji efektive të të nxënit të zhvilluara në shtëpi?	9

Si mund të përdor mjete digjitale në klasë?	10
Si mund të kontrolloj ecurinë individuale të nxënësve?	10
Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë: Si t'u përgjigjemi sfidave	11
Ide për projekte nga pjesëmarrësit	11
Veprimtari të sugjeruara:	11
Çështja kyçe e përmendur në manual/ ose çështja e re kyçe	11
Çështjet e lidhura me politikën dhe administrimin:	11
Çështjet në lidhje me Teknologjinë në Arsim:	11
Hapat e parë të mundshëm	11

Kapitulli 2: Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë

Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë: Analiza e situatës

Kriza aktuale COVID-19 evidenton problematikat dhe sfidat e kalimit nga shtëpia në mjedisin shkollor në rrethana komplekse dhe potencialisht kërcënuese. Mësuesit e gjejnë veten në një pozitë të vështirë teksa vendet po rihapin shkollat pas izolimit. Ata duhet të mirëpresin të gjithë nxënësit që kthehen në shkollë pa e ditur çfarë kanë përjetuar ata në shtëpi në javët apo muajt e fundit. A kanë marrë të gjithë fëmijët mbështetje emocionale kur ndiheshin të frikësuar dhe të vetmuar? A mundën ata të mbanin të nxënët në nivelin e nevojshëm për të marrë pjesë sërish në mësimin në klasë? Një tjetër shqetësim është zbatimi i rregulloreve shtetërore për t'i mbajtur nxënësit të sigurt dhe për të minimizuar rrezikun ende pjesërisht të panjohur të transmetimit të infeksionit ndërmjet nxënësve dhe nxënësve, dhe nxënësve dhe mësuesve. Për më tepër, shkollat mund të ballafaqohen me prindër që mendojnë se nuk është e sigurt që të dërgojnë fëmijët e tyre përsëri në shkollë, ndërsa të tjerët janë të mendimit se shkollat nuk po i rikthehen programit të rregullt mësimor aq shpejt sa duhet.

Ndonëse ndërprerja e arsimit formal është një situatë unike për pjesën më të madhe të fëmijëve, për disa është një kërcënim i përhershëm ose një përvojë e përsëritur. Shumë familje të pafavorizuara dhe fëmijë të cenueshëm përjetojnë ankth dhe presin probleme kur mendojnë për arsimin formal. Hendeqet midis jetës në shtëpi dhe jetës shkollore duken të pakapërcyeshme, fëmijët përjetojnë ndjesinë e pamjaftueshmërisë, mënjanim dhe pasiguri ndërsa kalojnë në dy botë sociale të largëta. As familja dhe as mjedisi shkollor ose të dy nuk janë në gjendje të përçojnë një ndjenjë sigurie; ndjenjën e të qenit të përfshirë në mënyrë efikase ose atë të përkatësisë. Familjet me një mënyrë jetese jo të zakonshme, që i përkasin një pakice etnike ose që jetojnë në varfëri mund të mos jenë në gjendje të krijojnë një identitet pozitiv që i ndihmon fëmijët të kapërcejnë vështirësitë e përshtatjes sociale. Fëmijët e gatshëm për t'iu përshtatur jetës shkollore dhe për të marrë pjesë në mënyrë aktive në mësim, përballen me mospërputhjet midis kulturës në shtëpi dhe asaj në shkollë, që shpesh çojnë në konflikte identiteti.

Javët dhe muajt e kalimit nga izolimi në procesin e rregullt mësimor në klasë do të jenë plot pasiguri. Askush nuk e di vërtet cila është mënyra më e mirë për t'u ndjekur, cilat praktika janë të sigurta dhe cilat rregullore janë vërtet të nevojshme. Teoritë konspirative, paragjykimet dhe besimet irracionale shfaqen dhe nxisin mosbesimin që mund të ketë qenë fshehtas i pranishëm para krizës. Vendimet e marra nga qeveritë dhe autoritetet arsimore po shqyrtohen dhe po vihen në dyshim në shkallë të paprecedentë. Një kulturë mosbesimi, tjetërsimi dhe përjashtimi po kërcënon marrëdhëniet midis prindërve, mësuesve dhe nxënësve. Kriza ka përkeqësuar shumë sfida me të cilat mësuesit dhe prindërit po luftonin tashmë, për shembull mungesa e mbështetjes së përshtatshme ose pamundësia e nxënësve për t'u vetë-menaxhuar. Falë krizës mund të shfaqet ndjenja e fshehtë e dështimit dhe e pamundësisë për të siguruar burimet e nevojshme për mësim.

Kriza aktuale COVID-19 mund të jetë një kërcënim serioz për arsimin cilësor për të

gjithë fëmijët, por është gjithashtu një mundësi. Kriza ka evidentuar nevojën për bashkëpunim dhe koordinim midis institucionit dhe individëve. Ne kemi kuptuar që të gjithë duhet të marrim përgjegjësi për sjelljen tonë dhe të respektojmë nevojat e sigurisë së të tjerëve dhe se të mësuarit nuk është vetëm një proces njohës, por edhe një proces shoqëror.

Prindërit, nxënësit dhe mësuesit mund të ndihen në faj që nuk kanë qenë të aftë të përmbushin detyrat e tyre ose të përmbushin idealet e tyre. Është e thjeshtë t'ia hedhësh fajin dikujt tjetër kur gjërat shkojnë keq. Por të gjithë ne tani mund të zgjedhim të përpiqemi të kuptojmë realitetin shoqëror të tjetrit, ta respektojmë atë dhe të ndërtojmë ura ndërmjet shtëpisë dhe shkollës, midis asaj që ishte dhe çfarë do të jetë. Ka disa çështjet kyçe që duhen adresuar dhe zgjidhur në fazën kalimtare midis izolimit dhe rikthimit në mësimin e rregullt në klasë:

- Partneriteti midis shtëpisë dhe shkollës duhet të forcohet për të lehtësuar këtë kalim.
- Përvojat dhe ndjenjat e ndryshme rreth kthimit në shkollë duhet të jenë të përmbajtura.
- Pjesëmarrja, ndjenja e përkatësisë dhe rivendosja e marrëdhënieve duhet të sigurohen para se fëmijët të jenë të gatshëm të mësojnë përsëri në klasa.

Ministritë, autoritetet vendore dhe mësuesit janë nën presion për të vlerësuar mangësitë dhe boshllëqet e të nxënësve. Punëdhënësit e ardhshëm dhe institucionet e arsimit të lartë janë të shqetësuar se nxënësit nuk do të përmbushin standardet e tyre të cilësisë për shkak të humbjes së mundësive të të nxënësve gjatë krizës së COVID-19. Nëse është e mundur, nxitja për të testuar fëmijët duhet të jetë sa më e kufizuar, të paktën për nxënësit në moshë të vogël dhe ata të cenueshëm.

Përpara testimit, nxënësit duhet të mirëprehen në shkollë dhe duhet të rivendoset ndjesia e përkatësisë dhe pjesëmarrjes.

Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë: Çështjet dhe pyetjet kyçe

Të kuptojmë situatën e nxënësve jashtë shkollës duke u përqendruar te nxënësit (kush?)

Pyetjet kryesore:

- A e di unë çfarë kanë përjetuar nxënësit e mi gjatë izolimit?
- Si t'i përgatis nxënësit për rikthimin në shkollë?
- A janë nxënësit e mi gati për të nxënë sërish në klasa?

Periudhat e kalimit janë shumë të rëndësishme për mirëqenien e nxënësve dhe aftësinë e tyre për t'u angazhuar plotësisht. Mospërputhja midis përvojave në shtëpi dhe atyre në shkollë është e vështirë të kapërcehet edhe në rrethanat më të mira. Mësuesit duhet të jenë të përgatitur për të menaxhuar një gamë të gjerë emocionale që nga lumturia dhe lehtësimi për t'u rikthyer në klasë, tek ankthi, dëshpërimi dhe faji. Disa fëmijë mund të druhen nga pyetjet e mësuesve ose të bashkëmoshatarëve se si e kanë kaluar kohën e tyre. Disa fëmijë mund të mos kenë lëvizur shumë gjatë periudhës së izolimit; disa mund të kenë ngrënë shumë, disa mund të kenë kaluar përvoja traumatike.

Fëmijët më të vegjël në moshë mund të mos e kenë kuptuar plotësisht pse u ndalohej të takonin njerëzit e dashur dhe aktivitetet në natyrë. Sfidat kryesore tani nuk është të vlerësojmë të nxënësit dhe të kategorizojmë fëmijët në nxënës të suksesshëm dhe të dështuar, por së pari të sigurojmë që të gjithë fëmijët të ndjehen të mirëpretur dhe të vlerësuar pavarësisht nga çfarë mësuan apo nuk mësuan gjatë izolimit. Pyetjet e mëposhtme do t'ju ndihmojnë të arrini këtë:

Si të identifikoj fëmijët në rrezik për të mos u kthyer në shkollë?

Parashikimi se disa nxënës do të përballen me vështirësi është një pjesë e rëndësishme e përgatitjes për të mirëpretur fëmijët në shkollë. Fëmijët e cenueshëm dhe fëmijët që kishin vështirësi me të nxënësit përpara izolimit do të jenë në rrezik për të mos u kthyer në shkollë, qoftë fizikisht, emocionalisht ose të dyja. Është e rëndësishme, veçanërisht për fëmijët e cenueshëm dhe familjet e tyre që të bëhen të mundura përvoja pozitive kalimi. Mësuesit mund të kenë nevojë të fillojnë procesin e kalimit disa javë para ditës së parë të rikthimit në shkollë. Mund të jetë e rëndësishme të bëhet jo vetëm një vlerësim i nevojave, por edhe një vlerësim i rrezikut për të kuptuar situatën e fëmijëve të cenueshëm.

Si të përfshij fëmijët dhe familjet në procesin e kalimit?

Familjet do të kenë kaluar shumë javë së bashku me fëmijët e tyre kur shkollat të hapen përsëri. Ata mund të jenë duke pritur me padurim që t'i dërgojnë fëmijët e tyre përsëri në shkollë, ose mund të kenë frikë se mos fëmija i tyre do të ekspozohet ndaj një rreziku të panevojshëm. Ata mund të planifikojnë të mos e dërgojnë fëmijën e tyre përsëri në shkollë, ose mund të hasin në vështirësi logjistike nëse shkollat fillojnë me

një regjim gjysmë ditor për t'i mbajtur grupet e fëmijëve të vogla. Procesi i kalimit kërkon përgatitje, transferim, induksion dhe konsolidim. Miratimi i një përqsajeje të përqendruar te fëmijët do të ndihmojë familjet të vendosin interesat më të larta të fëmijës së tyre në qendër dhe të zhvillojnë një vizion dhe strategji të përbashkët me shkollën.

Si mund të mirëpres pa asnjë mëdyshje të gjithë fëmijët që kthehen në shkollë?

Fëmijët e cenueshëm tani janë në rrezik të braktisjes së shkollës ose të mbeten pas, veçanërisht nëse shkollat vendosin kriteret e performancës sipas të cilëve do të vlerësohen nxënësit. Testimi mund të bëhet me qëllimet më të mira për të identifikuar fëmijët që kanë mbetur pas në mësim, por fëmijët që nuk përmbushin pritshmëritë e performancës do të ndjehen të refuzuar. Fëmijët së pari duhet të ndjehen të pranuar, të ndjejnë se iu njihen vlerat dhe të respektohen thjesht për ata që janë dhe jo për aftësinë për të pasur një performancë të lartë. Ndjesia pozitive për identitetin vetjak është e nevojshme për t'u angazhuar në procesin e të nxënës. Mësuesit nuk duhet të duan të gjithë nxënësit e tyre, por ama duhet t'i respektojnë ata. Të gjithë fëmijët kanë të drejtë të zhvillojnë talentin dhe potencialet e tyre - pavarësisht nëse ato plotësojnë pritshmëritë e mësuesve për një nxënës të mirë apo jo.

Si t'i ndihmoj nxënësit të menaxhojnë pasiguritë?

Nxënësit mund të kenë përjetuar shumë pasiguri gjatë izolimit dhe mund të jenë përballur me stres, sëmundje apo edhe vdekjen e njerëzve të dashur. Duke mos ditur se çfarë i pret, ata mund të kenë frikë të kthehen në shkollë, veçanërisht nëse do të duhej të vendoseshin masa sigurie. Ata mund të kenë shumë pyetje, por mund edhe të mos duan të flasin për ndjenjat e tyre. Ata thjesht duan t'i kthehen jetës shkollore me të cilën ishin mësuar përpara krizës. Disa nxënës mund të shprehin pasiguritë e tyre nëpërmjet zemërimit dhe agresionit, ndërsa të tjerë mund të bëhen më të tërhequr. Mësuesit duhet të përgatiten për reagimet e ndryshme duke parashikuar vështirësitë dhe duke planifikuar më parë, duke qëndruar të qetë dhe duke përcjellë vetëbesim, qartësi dhe qetësi në momentet që nxënësit e tyre kanë më shumë nevojë. Mësuesit mund të ndihmojnë nxënësit të përqendrohen në ato që mund të kontrollojnë në vend të asaj që nuk mund të kontrollojnë.

Si të parandaloj mosangazhimin?

Për disa nxënës, sfidat me të cilat përballen kur kthehen në shkollë mund të duken pothuajse të pakapërcyeshme. Me kthimin në klasë kthehen sërish konfliktet me nxënësit e tjerë, hendeqet në performancë ose frika e dështimit. Fëmijët mund të ndiejnë vështirësitë e tejkalimit të pritshmërive kontradiktore nga prindërit dhe mësuesit ose një ndjesi të përgjithshme të të qenit të pafuqishëm. Ndjesia se gjithçka mbetet e njëjtë dhe se asgjë nuk mund të bëhet për ta bërë arsimin më kuptimplotë do t'i lerë vend sjelljes së keqe, mungesave të pajustificuara dhe performancës së ulët. Çelësi për sigurimin e angazhimit është motivimi i brendshëm. Nxënësit duhet të ndiejnë se kanë një farë kontrolli mbi atë çka bëjnë (autonomi), duhet të ndihen të aftë të përfundojnë një detyrë me sukses (kompetencë) dhe duhet të ndihen të lidhur dhe të dashur nga të tjerët (të qenit i lidhur). Por me e rëndësishmja, ata duhet ta konceptojnë atë që bëjnë si interesante ose që ka një qëllim të caktuar. Shfrytëzimi i potencialit të lidershit të nxënësve është një mënyrë efektive për t'i shndërruar ata nga konsumatorë pasivë dhe të paangazhuar, në pjesëtarë aktivë në një komunitet mësimesor.

Siguroni pjesëmarrjen e nxënësve që kthehen në shkollë duke u përqendruar në qëllimin e të nxënësve (pse)?

Pyetjet kryesore:

- A dinë nxënësit e mi si të jenë të sigurt në mjedisin shkollor?
- Cilët janë rezultatet më të rëndësishme për nxënësit në javët e para të kthimit në shkollë?
- Si mund t'i ndihmoj të gjithë nxënësit të jenë të aftë të nxënë?

Të jesh pjesë e arsimit do të thotë të jesh i angazhuar nga ana emocionale, njohëse dhe e sjelljes në të nxënësve kuptimplotë. Pas javësh shkëputje nga jeta shkollore, pjesa më e madhe e fëmijëve mund të duan të kthehen te rutinat e tyre të mëparshme, të takojnë miqtë dhe të shijojnë veprimtaritë e tyre të preferuara shkollore. Edhe mësuesit do të ndihen njëllë. Edhe mësuesve edhe nxënësve do t'iu duket mjedisi shkollor i ndryshuar, rutinat të prishura dhe miqësitë sikur kanë ndryshuar për shkak

të kufizimeve të vendosura gjatë izolimit e më pas.

Disa nxënës ndoshta mezi prisnin të ktheheshin në shkollë, ndërsa të tjerë do të donin të mos ishin kthyer kurrë. Në vend që të përqendroheshin në të nxënës akademik dhe të bëni përpara për të arritur objektivat e vendosura në kurrikulë, do të ishte më me vlerë të shpenzoni kohë për të arritur pjesëmarrje të plotë të të gjithë fëmijëve. Fëmijët mund të kenë përjetuar kriza ose mund të jenë ekspozuar ndaj dhunës dhe fillimisht duhet të ndihen të sigurt dhe të mirëpritur. Të tjerë mund ta kenë shijuar autonominë dhe të bezdisen nga kufizimet që u janë vendosur në klasë. Fëmijët do të kenë përvetësuar ritmin e tyre të të nxënës dhe do të kenë ndjekur programin e tyre. Do të duhet pak kohë për të bërë së bashku të gjitha këto përvoja dhe ky duhet të jetë objektivi kryesor në ditët e javët pas kthimit në shkollë. Pyetjet e mëposhtme mund të ndihmojnë në sigurimin e pjesëmarrjes si qëllimin e parë për të arritur:

Si t'i bëj fëmijët të ndihen të sigurt dhe të mirëpritur?

Sidomos në periudhat e pasigurta pas izolimit, është e rëndësishme që fëmijët të ndjehen të sigurt dhe të mirëpritur. Rregullat e reja, mënyrat e ndryshme të bashkëveprimit dhe kufizimet mbi lirinë personale mund të bëjnë që fëmijët të ndjehen si të huaj me mësuesit dhe bashkëmoshatarët e tyre. Duke reflektuar mbi tre elementët e pjesëmarrjes (përkatësia, autonomia, kompetenca), mësuesit duhet të sigurojnë që nxënësit të kenë mundësi të shprehin frikërat e tyre, të zhvillojnë një ndjenjë autonomie në përshtatjen me situatën e re dhe të dinë se si duhet të sillen për të respektuar rregullat e reja. Mund të lindë nevoja për krijimin e grupeve më të vogla të fëmijëve për të përmbushur rregulloret qeveritare në lidhje me COVID-19. Nxënësit mund të kenë frikë se mos infektohen dhe se mos padashur ua transmetojnë sëmundjen pjesëtarëve të familjes që janë më të rrezikuar. Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë duhet të kremtohet dhe të mbahet mend si një përvojë e pëlqyeshme. Komunikimi i rregullave të reja duhet të ketë frymën e "ne mund ta bëjmë këtë së bashku për të gjithë ne" Mësuesit duhet të jenë të kujdesshëm ndaj shenjave joverbale për të identifikuar fëmijët që nuk ndihen të sigurt në klasë.

Si të siguroj pjesëmarrjen pas kthimit në klasë?

Pasi nxënësit të ndjehen të qetë dhe të sigurt, përmirësimi i pjesëmarrjes duhet të jetë qëllimi dhe objektivi kryesor i mësuesve. Ndjenja e kompetencës forcohet nëpërmjet udhëzimeve të qarta, pritshmërive të qarta dhe njoftimit të qartë të pasojave. Mësuesit duhet të sigurohen që fëmijët të dinë se mangësitë e tyre në mësim nuk çojnë në përjashtimin e tyre nga mësimi në klasë, përkundrazi, do të bëhen përpjekje shtesë nga të gjithë që asnjë fëmijë të mos mbetet mbrapa. Disa nxënës mund të kenë nevojë për më shumë udhëzime në strukturimin e detyrave komplekse ndërsa të tjerët do të kenë nevojë për më shumë autonomi për të eksploruar mënyrat e tyre të të nxënës.

Krijimi i mundësive që nxënësit të drejtojnë veprimtari, të sjellin interesat e tyre dhe krijimi i mundësive që ata të marrin përgjegjësi për të nxënës e tyre dhe të nxënës e bashkëmoshatarëve të tyre ndihmon në përmirësimin e pjesëmarrjes së nxënësve. Ndjesia e përkatësisë ose krijimi i lidhjeve arrihet duke angazhuar nxënësit emocionalisht dhe duke vlerësuar kontributet e tyre. Të lidhesh si mësues me atë çfarë fëmijët dhe familjet e tyre vlerësojnë është një pikë e rëndësishme hyrëse për të zgjeruar aftësitë e fëmijës.

Si të sigurohem që të gjithë fëmijët po nxënë me vetëbesim?

Mësuesit që kanë vetëbesim i ndihmojnë nxënësit të ndërtojnë vetëbesimin e tyre. Mësuesit që besojnë në aftësinë e tyre për të arritur dhe mësuar të gjithë fëmijët janë një model i rëndësishëm për fëmijët që mund të kenë humbur besimin dhe nuk besojnë më në aftësinë e tyre për të nxënë. Reagime të rregullta që vlerësojnë punën dhe veprimtarinë e nxënësve në vend të vetë nxënësve ofrojnë një drejtim të nevojshëm për të pasur vetëbesim. Vendosja e objektivave të arritshme, por sfiduese, i nxit nxënësit të ecin përpara në rrugën e tyre të të nxënësve. Nxënësit që kanë mbetur pas me mësimet e tyre mund të ndihen të dekurajuar kur krahasojnë veten me nxënësit e tjerë. Objektivat personale të të nxënësve kuptimplotë për nxënësit do t'i ndihmojnë ata të përqendrohen tek të nxënësve në vend që të krahasojnë veten me të tjerët. Angazhimi i nxënësve në të nxënësve në mënyrë që të krijojnë një imazh pozitiv për veten është parakushti për vetëbesim.

Si të ndihmoj fëmijët që të përjetojnë vazhdimësinë e të nxënësve?

Kriza COVID-19 ose ndonjë ngjarje tjetër që rezulton në mungesë të zgjatuar të nxënësve, rrezikon të ndërpresë të nxënësve. Pasi të kthehen në shkollë, nxënësit mund të shpërqendrohen apo përballen me vështirësi për t'u përshtatur me të nxënësve në klasë. Mësuesit mund t'i ndihmojnë nxënësit të përvetësojnë një perspektivë më të gjerë duke nxjerrë në pah raste nga muajt para mungesës dhe të kujtojnë nxënësit për gjithçka kanë mësuar dhe përjetuar së bashku. Mësuesit mund të përdorin mjete vizuale, si vizatime ose harta të mendjes, për ta vendosur krizën në perspektivë të karrierës shkollë të nxënësve, për të bërë të mundur që ata të shikojnë përpara dhe të ndjehen të sigurt në të nxënësve e tyre. Mësuesit mund të sugjerojnë që nxënësit të imagjinojnë veten pas dy vitesh teksa shikojnë pas në të tashmen, për të përjetuar vazhdimësinë e të nxënësve.

Si mund të rikrijoj një komunitet nxënësish?

Të nxënësve është një proces social që kërkon pjesëmarrjen aktive të çdo nxënësi. Kriza e COVID-19 ka shpërndarë marrëdhëniet midis nxënësve. Mësuesit duhet të planifikojnë krenimin e të nxënësve së bashku dhe të investojnë në krijimin e marrëdhënieve, sigurisht duke respektuar kufizimet e vendosura. Rikthimi i nxënësve në shkollë është koha më e mirë për të nxitur komunitetet e të nxënësve dhe për të filluar një qasje të re ndaj të nxënësve, si një përvojë pjesëmarrëse, ku bashkëpunimit ndërmjet nxënësve i jepet një prioritet më i madh. Puna në bashkëpunim mund të jetë një motiv i fortë që nxënësit të arrijnë rezultate më të mira. Për më tepër, kjo u jep mësuesve kohën e vlefshme për të siguruar mbështetje të synuar për nxënësit që kanë nevojë për vëmendje të veçantë.

Përdorni përvojat e nxënësve si pikë fillestare për të nxënit duke u përqendruar te të nxënit (çfarë?)

Pyetjet kryesore:

- Te cilat kompetenca duhet të përqendrohem më parë?
- Si mund të sigurohem për vazhdimësinë e të nxënit?
- Si mund të zbuloj nivelin e të nxënit të nxënësve?

Mësuesit mund të tundohen nga ideja e të përqendruarit direkt te mësimi sipas kurrikulës dhe të përqihen të ecin me programin mësimor për të siguruar diplomimin ose rezultate të mira në provimet përfundimtare. Një strategji e tillë ka të ngjarë të bëjë që një pjesë e madhe e nxënësve të ndjehen të mbingarkuar, sikur nuk kanë aftësitë e nevojshme dhe të jenë frikësuar për të ardhmen e tyre. Ndonëse nuk është plotësisht në autoritetin e mësuesve të vendosin kur nxënësit kthehen në shkollë, si të adresojnë përvojat traumatike, ose të miratojnë rregullat dhe rregulloret e reja, mësuesit duhet të përqihen të plotësojnë nevojat e nxënësve sa më shumë të jetë e mundur. Nxënësit kanë tërë jetën e tyre përpara për të kompensuar atë që kanë humbur në muajt e fundit, por nëse këto boshllëqe do të trajtohen si probleme, nxënësit do të ndihen të pafuqishëm. Pasiguria e kualifikimit duhet të adresohet, por duke pasur interesat më të larta të nxënësve në qendër të të gjitha konsideratave. Përqendrimi në zgjidhjen e konflikteve, forcimin e reziliencës emocionale dhe sigurimin e pjesëmarrjes duhet të jetë në qendër të mësimdhënies kur nxënësit të kthehen në klasë. Pyetja e mëposhtme përqipet të adresojë çështjet më të rëndësishme rreth çfarë duhet t'iu mësoni së pari:

Si mund t'i mësoj për rregullat e reja të sigurisë?

Mësuesit nuk do të duhet të përshtaten vetëm me mjedisin në klasë dhe rutinat, ata gjithashtu duhet të mësojnë nxënësit se si të ndryshojnë sjelljen e tyre për t'i mbajtur të gjithë të sigurt. Veçanërisht nxënësit më të vegjël do ta kenë shumë të vështirë të mbajnë distancën e nevojshme për miqtë e tyre dhe të mbajnë mend rutinat e reja. Prindërit mund të ndihen në ankth për dërgimin e fëmijëve të tyre përsëri në shkollë, prandaj është e rëndësishme të informoni prindërit dhe fëmijët për masat e sigurisë të vendosura dhe të shpjegoni arsyetimin për ndryshimet e zbatuara në rutinat e shkollës. Masat e sigurisë për të mbajtur të gjithë të sigurt janë vendosur; theksi duhet të jetë në përgjegjësinë kolektive për mirëqenien e të gjithëve. Nxënësit duhet të inkurajohen të bëjnë pyetje dhe mësuesit duhet të përgjigjen sa më mirë që të jetë e mundur, dhe të tregojnë qartë se për çfarë nuk ka ende njohuri të disponueshme. Kriza COVID-19 është një mundësi për të nxitur një qasje kureshtare dhe eksperimentale ndaj problemeve dhe për të ilustruar krijimin e njohurive duke sjellë përvoja nga njerëz të ndryshëm dhe vende të ndryshme.

Si mund të forcoj aftësitë emocionale dhe reziliencën e nxënësve të mi?

Kompetenca emocionale është thelbësore për suksesin e të nxënit në klasë. Bëhet fjalë për aftësinë për të njohur, kuptuar dhe reaguar ndaj emocioneve të vetvetes dhe të tjerëve. Vetë-rregullimi i emocioneve është një element kryesor i të nxënit të suksesshëm. Të marrësh në konsideratë perspektivën e të tjerëve ndihmon në krijimin e empatisë dhe respektit. Fëmijët e cenueshëm janë në rrezik më të lartë për të mos

qenë në gjendje të shprehen, të tejkalojnë ngjarjet traumatike ose të menaxhojnë stresin e përjetuar në shkollë dhe në shtëpi. Nxitja e emocioneve pozitive duke krijuar një ndjesi krenarie dhe përkatësie brenda shkollës mund të ndihmojë në kapërcimin e situatave të vështira në shtëpi.

Si të mbështes nxënësit që të ndajnë përvojat e tyre të mosqenies në shkollë?

Për vazhdimësinë e mësimin është e rëndësishme të reflektimi mbi përvojat e fëmijëve gjatë izolimit dhe të siguroheni që nxënësit të kuptojnë plotësisht arsyet e mbylljes së shkollave. Duke inkurajuar nxënësit të ndajnë përvojat e tyre, ata përfshihen në vetë-reflektim mbi çka i ndihmoi ata të nxënë dhe në cilat situata ishte i vështirë të nxënit. Mësuesit mund t'i ndihmojnë nxënësit të bëjnë paqe me periudhat e vështira, ndërsa vlerësojnë përvojat e mira dhe mësojnë prej tyre për të ardhmen. Nxënësit duhet të dinë më shumë rreth asaj që kanë përjetuar dhe kjo mund të jetë një mundësi e shkëlqyer për t'i motivuar dhe për t'i inkurajuar ata të vazhdojnë të nxënë. Duke shkëmbyer përvojat e tyre dhe mënyrat se si kapërcyen pasiguritë dhe paqartësitë e tyre, mësuesit dhe prindërit mund të bëhen modele të fuqishme për t'u ndjekur.

Si mund të vlerësoj gjendjen e të nxënit të nxënësve?

Mësuesit duhet të dinë se çfarë kanë ose nuk kanë mësuar nxënësit e tyre gjatë izolimit. Vlerësimi i të nxënit është më i gjerë se testimi i nxënësve sipas standardeve të performancës. Në vend që të përqendrohet në ato që nxënësit nuk kanë nxënë, praktika e vlerësimit duhet të përqendrohet në ato që ata kanë nxënë. Vlerësimi i të nxënit duhet të shkojë përtej përmbajtjes së kurrikulës për të vlerësuar atë çfarë nxënësit kanë nxënë. Për më tepër, vëmendja duhet të jetë në çfarë nxënësit duhet të nxënë më tej, jo në çfarë kanë apo nuk kanë nxënë ata. Reflektimi mbi të nxënit së bashku me nxënës të tjerë ndihmon në identifikimin e mënyrës më të mirë për të ecur përpara. Vëmendja duhet të jetë te kompetencat për të zgjidhur problemet reale jo në marrjen e përgjigjes së duhur; kjo përfshin kompetencat ndërkurrikulare, kompetencat që mbështesin të nxënit, si zakonet e të nxënit, aftësitë vetë-rregulluese ose aftësitë e komunikimit. Për më tepër, nxënësit mund të kenë zhvilluar qasje krijuese ndaj të nxënit duke përdorur mjedise mësimore digjitale ose burime digjitale të tjera.

Si mund të përmirësoj të nxënit e nxënësve duke marrë parasysh ndryshimet e mëdha ndërmjet tyre?

Mësimi tradicional në klasë është ndërtuar mbi supozimin se të gjithë nxënësit përveçojnë të gjitha aftësitë me të njëjtën shpejtësi dhe në të njëjtën kohë. Me këto pritshmëri, mësuesit do ta kenë të vështirë të përshtaten me larminë e rritur të aftësive, stileve të të nxënit dhe preferencave për t'u përfshirë në mësim. Mësuesit mund të përpiqen të nxjerrin në pah problemet që kanë disa nxënës në veçanti, duke shpenzuar kështu kohë të vlefshme që mund të investojnë më mirë në procesin e të nxënit. Grupe të ndryshme të nxënësve kanë një potencial të lartë për të krijuar njohuri të reja dhe kuptim më të thellë. Gabimet ofrojnë mundësi të vlefshme për të zhvilluar një kuptim më të thellë dhe për të zhvilluar të menduarit kritik. Çdo nxënës ka pikat e tij të forta dhe talentet që mund të kthen në nxitës të fuqishëm të të nxënit. Për të zbuluar këtë potencial, nevojitet një kuptim më i thellë i aftësisë së nxënësit se sa të dhënat e gjeneruara nga testet e performancës. Për të menaxhuar grupe të ndryshme mësimore, mësuesit duhet të jenë të gatshëm dhe të aftë të krijojnë mundësi mësimore të pasura, angazhuese dhe motivuese për të gjithë nxënësit, jo vetëm për 20 për qind të nxënësve më të mirë.

Si mund të ndihmoj nxënësit të përqendrohen te mësimi i bazuar në kurrikul?

Nuk ka rrugë të shkurtër për mësimin e bazuar në kurrikul, nëse nuk janë adresuar nevojat mësimore bazë. Fëmijët duhet të inkurajohen të angazhohen në veprimtari mësimore që janë kuptimplota për ta. Për shembull, kompetencat në matematikë mund të zhvillohen duke analizuar rezultatet e garave me kuaj ose rezultatet e ndeshjeve të futbollit ashtu si dhe duke bërë detyrat e matematikës në fletën e punës së përgatitur nga mësuesi. Mësuesit e mirë janë në gjendje të kuptojnë thelbin e asaj që duhet të mësohet dhe ta paraqesin problemin në mënyrën që nxënësit mund ta njohin. Për më tepër, nxënësit mund të jenë përfshirë në veprimtari mjaft komplekse për zgjidhjen e problemeve gjatë izolimit, pa kuptuar lidhjet me objektivat në kurrikul. Përgatitja e një vakti të ndërlikuar, ndërmjetësimi i një grindjeje mes vëllezërve dhe motrave ose mos heqja dorë nga një projekt si plotësimi i një lojë formuese pazëll me 1500 pjesë janë arritje të mëdha që mund të lidhen lehtësisht me kompetencat e përcaktuara në kurrikul. Evidentimi dhe krentimi i këtyre arritjeve është njohje e të nxënësve dhe duhet të përdoret si baza mbi të cilën të ngrihet të nxënësve në të ardhmen.

Si mund të vazhdoj të mbështes zhvillimin e aftësive digjitale?

Nxënësit do të kenë pasur shumë mundësi të përdorin mediat elektronike dhe mjetet digjitale teksa ishin në shtëpi. Aftësia për të përdorur këto mjete nuk duhet të ngatërrohet me kompetencën digjitale. Aftësi digjitale do të thotë aftësia për të përdorur teknologjinë e informacionit dhe komunikimit për të gjetur, vlerësuar dhe komunikuar informacion dhe njohuri. Kjo kërkon aftësi teknike, njohëse, emocionale dhe sociale. Aftësi të përparuara digjitale do të thotë edhe që nxënësit janë të aftë të përdorin mjediset komplekse mësimore online për të përmirësuar të nxënësve dhe kuptimin e tyre. Në nivel ndërkombëtar, ekzistojnë disa korniza kompetencash që mund të përdoren për të vlerësuar dhe promovuar aftësinë digjitale, ose një kornizë e tillë mund të ekzistojë gjithashtu në shkallë vendi ose shkolle.

Kalimi nga mjediset e shtëpisë në ato të shkollës duke u përqendruar të konteksti mësimor (ku?)

Pyetjet kryesore:

- Si mund t'i ndihmoj nxënësit të ndjehen të mirëpritur në mjedisin shkollor, pavarësisht shqetësimeve lidhur me sigurinë?
- Si mund të përfitojë projektimi i klasës nga mjediset efektive mësimore në shtëpi?
- Si mund të zhvilloj mjediset mësimore bashkëpunuese?

Gjatë izolimit, mësuesit, prindërit dhe nxënësit u detyruan të shqyrtojnë, përdorin ose zhvillojnë mjediset mësimore të reja. Hapësirat mësimore u zgjeruan në shtëpi, në lagje, në hapësira kibernetike, në varësi të rregulloreve specifike të izolimit për vendin. Janë zbuluar mjediset e reja mësimore, disa prej të cilave mund të jenë më tërheqëse dhe më mbështetëse për të nxënësve e vetë-drejtuar, sesa klasat tradicionale. Mësuesit, nxënësve dhe prindërit u detyruan të hulumtojnë mbi mënyra të reja të strukturimit të të nxënësve

dhe ndërveprimet me njëri-tjetrin. Disa fëmijë madje mund të kenë përparuar në shkollimin në shtëpi dhe kanë përfituar nga mjediset mësimore të përshtatura për nevojat e tyre specifike, ndërsa të tjerët mund të kenë përjetuar vështirësi në të nxënit në një mjedis çrregullues ose madje dhe armiqësor. Mësuesit duhet të përpiqen të ndërthurin "më të mirat e dy botëve" dhe në këtë mënyrë të lehtësojnë kalimin nga shtëpia në mjediset shkollore. Pyetjet e mëposhtme mund të ndihmojnë mësuesit të adresojnë çështjet kyçe:

Si të sigurohem që është e sigurt për fëmijët që të kthehen në shkollën dhe në klasën ku punoj?

Mësuesit dhe shkollat duhet të përgatisin rihapjen e shkollave paraprakisht për të siguruar që ata janë në gjendje të krijojnë një mjedis të sigurt për nxënësit dhe mësuesit. Nevojitet një qasje mbarë-shkollore për të zhvilluar një sërë rregullash dhe përshtatjesh koherente për të akomoduar rregulloret e sigurisë shtetërore. Disa mësues dhe nxënës mund të jenë pjesë e grupit me rrezik të lartë dhe do të kenë nevojë për mbrojtje të veçantë. Duhet të hartohet një kornizë gjithëpërfshirëse e mbrojtjes që merr në konsideratë të gjitha hapësirat dhe veprimtaritë.

Rregullat dhe përshtatjet duhet të jenë të arsyeshme dhe të zbatueshme, dhe fëmijët duhet të jenë në gjendje t'i kuptojnë ato. Fëmijët e cenueshëm mund të kenë nevojë për vëmendje të veçantë, për shembull nxënësve që u jepet ushqim nga shkolla, ata që përdorin shërbimet e transportit ose ata që janë në rrezik të lartë për të rënë pre e bullizmit. Pasi nxënësit të kthehen në shkollë, është e rëndësishme të siguroheni që fëmijët të kuptojnë dhe të jenë në gjendje e të gatshëm të ndjekin rutinat e reja.

Si mund t'i ndihmoj fëmijët në kalimin nga mjedisi i shtëpisë në mjedisin shkollor?

Nxënësit mund të kenë kaluar javë të tëra në shtëpi duke pasur shumë pak kontakt me botën e jashtme. Në rastet më të mira, mësuesit ishin në kontakt të vazhdueshëm me familjet dhe fëmijët, duke u siguruar që fëmijët të nxënë dhe të mos ndihen të mbingarkuar ose të izoluar. Nëse për cilëndo arsye mësuesit kanë humbur kontaktin me disa nga nxënësit e tyre, kjo duhet adresuar përpara se nxënësit të kthehen në shkollë. Mësuesit dhe prindërit duhet të diskutojnë për vështirësitë e mundshme me të cilat mund të haset fëmija dhe mësuesit mund të fillojnë kontaktin nxënës-nxënës nëse është e mundur ndërkohë që nxënësit janë ende në shtëpi. Duhet diskutuar ndërprerja midis të nxënit në shtëpi dhe në klasë, si dhe mënyrat e rifillimit të të nxënit në klasë. Disa vende mund të fillojnë me grupe më të vogla, me dy turne ose duke përdorur hapësira të reja mësimore në përputhje me rregulloret shtetërore. Kjo mund të krijojë probleme shpesh për prindërit me fëmijë që ndjekin mësimin në turne të ndryshme.

Shkollat duhet të ofrojnë kujdesin e fëmijëve duke mbuluar orët e zakonshme mësimore për të lehtësuar situatën e prindërve që duhet të kthehen në punë.

Si mund të krijoj ekosisteme mësimore që arrijnë nxënësit përtej mureve të klasës?

Mësimi në shtëpi mund të ketë qenë një përvojë sfiduese për prindërit, të cilët tashmë e vlerësojnë më shumë punën profesionale të mësuesve. Prindërit mund të kenë arritur të kuptojnë zakonet e të nxënit të fëmijëve të tyre. Nga ana tjetër disa mësues, mund të jenë përballur me qëndrimin në shtëpi me fëmijët e tyre dhe përjetimin e vështirësive të të nxënit në shtëpi. Veprimtaritë ekstra-kurrikulare kanë rezultuar të

jenë mundësi të suksesshme të të nxënësve dhe të kuptuarit e prindërve dhe mësuesve është thelluar në javët larg klasës. Mjediset mësimore digjitale dhe kanalet e komunikimit digjital tani mund të jenë të gatshme për t'u përdorur në një ekosistem mësimor që arrin përtej klasës. Ky ekosistem i ri i të nxënësve dhe komunikimit duhet të mirëmbahet dhe kultivohet si një mënyrë për të pasuruar mësimin në klasë. Mësuesit mund të përdorin këto përvoja për të ndërtuar partneritete të reja ose më të forta me prindërit dhe me sistemet mbështetëse shtesë, p.sh. qendrat e burimeve ose specialistët për të krijuar një mjedis mësimor koherent për të gjithë nxënësit.

Si mund të mbështes kalimin nga mjedisi mësimor digjital në atë të klasës?

Mësimi digjital dhe përdorimi i kompjuterëve, televizionit ose mediave të tjera është në përgjithësi tërheqëse për nxënësit. Për fëmijët me probleme të dëgjimit ose probleme të vëmendjes, të nxënësit të personalizuar me pajisje të përshtatura mund të ketë qenë edhe më i suksesshëm sesa metodat tradicionale të mësimdhënies. Disa nxënës mund ta kenë të vështirë të lënë pas botën digjitale dhe të kthehen në klasë. Në vend që ta shohin këtë si problem, mësuesit duhet ta shfrytëzojnë këtë mundësi dhe të mësojnë më shumë rreth asaj çfarë funksionon për të cilin nxënës dhe si mësimi digjital mund të pasurojë praktikën në klasë. Nxënësi mund të ftohen në një seancë me shfaqje dhe tregime ku të sjellin pajisjet e tyre dhe t'u shpjegojnë nxënësve të tjerë dhe mësuesve se çfarë funksionoi për ta (ose nuk funksionoi), çfarë u pëlqeu veçanërisht në përdorimin e këtyre pajisjeve dhe ku gjetën burimet më të dobishme të të nxënësve në botën digjitale. Mësuesit duhet të flasin me nxënësit për strategjitë e suksesshme për lokalizimin e informacionit, fitimin e njohurive, vlerësimin e cilësisë së informacionit dhe përdorimin e burimeve online për të nxënë. Praktikën e mira të zhvilluara nga nxënësit duhet të zbatohen edhe në klasë.

Si mund të nxis një klimë bashkëpunuese të të nxënësve në klasën time?

Një përvojë që pjesa më e madhe e nxënësve do të ketë humbur gjatë javëve në shtëpi është bashkëveprimi dhe bashkëpunimi me mësuesin e tyre dhe nxënësit e tjerë. Pavarësisht masave të sigurisë dhe distancimit fizik që duhet të respektohet gjatë javëve ose muajve të ardhshëm, nxënësit duhet të inkurajohen të mësojnë nga njëri-tjetri, të zhvillojnë marrëdhënie pozitive dhe të ndihmojnë në krijimin e një mjedisi bashkëpunues të të nxënësve. Një mjedis mikpritës, gjithëpërfshirës dhe ftues për të gjithë është thelbësor për besimin, vetëbesimin dhe ndjenjën e përkatësisë së nevojshme për të nxënë pa frikën e dështimit.

Mjetet dhe strategjitë për të filluar të nxënësve në shkollë duke u përqendruar te mjetet mësimore (si?)

Pyetjet kryesore:

- Si mund të zhvilloj më tej komunikimin me prindërit dhe nxënësit?
- Si mund të përfitojë të nxënësit në klasë nga strategjitë e të nxënësve të vetë-drejtuar të zhvilluara nga fëmijët?
- Si mund të përdor mjete digjitale gjatë të nxënësve në klasë?

Mjetet elektronike dhe pajisjet digjitale do të kenë luajtur një rol thelbësor në jetën e shumë mësuesve, prindërve dhe nxënësve gjatë punës ose të nxënësve në shtëpi. Në

mungesë të mjeteve të përshtatshme, disa familjeve mund t'u jetë dashur të improvizojnë dhe gjejnë zgjidhje alternative. Mënyra se "si" të nxënë dhe të punojnë mund të ketë qenë një shqetësim i madh, por nëse shohin pas shumë do të kuptojnë që kanë pasur një kurbë të nxëni në rritje. Për më tepër, mund të jenë hulumtuar dhe vendosur mënyra të reja për të komunikuar. Do të ishte për të ardhur keq nëse mënyrat e shfrytëzueshme të të nxënit dhe komunikimit nuk do të transferoheshin në klasë. Por mësuesit, prindërit dhe nxënësit e tjerë mund të kanë hasur vështirësi gjatë këtyre javëve për të aksesuar materialet mësimore, për shkak të mungesës së mjeteve mësimore digjitale ose sepse familjet dhe mësuesit nuk patën mundësi të qëndronin në kontakt. Problemet e komunikimit që ekzistojnë përpara izolimit mund të shfaqen si probleme të rëndësishme që duhen zgjidhur. Pyetjet e mëposhtme mund të ndihmojnë mësuesit të adresojnë çështjet kyçe:

Si mund t'i ndihmoj fëmijët në kalimin nga mjedisi në shtëpi në atë në shkollë?

Duke pasur parasysh situatën aktuale, shkollat duhet të hartojnë një plan kalimi, veçanërisht nëse shkollat nuk rifillojnë menjëherë me programet dhe veprimtaritë e tyre me kohë të plotë. Këto plane duhet të ndahen me prindërit për të parashikuar probleme të mundshme. Edhe nëse prindërit dhe mësuesit kishin pak kontakte para izolimit, tani është e nevojshme të dini si janë nxënësit tuaj dhe për çfarë kanë nevojë ata. Kanalet ekzistuese të komunikimit duhet të përdoren dhe nëse është e mundur të krijohen kanale të reja për të qëndruar në kontakt të ngushtë gjatë fazës së kalimit. Megjithatë jo të gjitha problemet ekzistuese mund të zgjidhen menjëherë, është e rëndësishme të shkëmbehen informacione në mënyrë aktive dhe të shkëmbehen pritshmëritë për të nxënit e fëmijës në të ardhmen. Të gjithë ata të përfshirë duhet ta kufizojnë veten nga kërkimi i zgjidhjeve të shpejta në kurriz të njëjës apo tjetrës palë. Dhe mbi të gjitha, nxënësit nuk duhet të fajësohen ose të vihen në pozitë të pafavorshme vetëm sepse nuk patën mundësitë e duhura për të mësuar.

Si mund të mbështes strategjitë vetë-rregulluese të nxënësve?

Aftësia vetë-rregulluese e nxënësve për të mos hequr dorë kur hasin vështirësi dhe për të reflektuar mbi strategjitë e të nxënit është një kompetencë kyçe për çdo nxënës të suksesshëm. Aftësia për t'u përshtatur me ndryshimin, për të përballuar frustrimin ose për të qëndruar i qetë kur hasen me probleme ndihmon në menaxhimin e vështirësive. Disa nxënës mund të kenë pasur mundësinë të zhvillojnë këto aftësi gjatë fazës së të nxënit në shtëpi, ndërsa të tjerë jo. Disa mësues presin që nxënësit të kenë përvetësuar këto aftësi dhe nuk kanë dëshirë të investojnë kohë për t'i ndihmuar nxënësit të përvetësojnë strategjitë dhe mjetet e nevojshme mendore. Mbështetja e fëmijëve për të përmirësuar ndjenjën e tyre të vetë-efikasitetit është një nga ndërhyrjet më të fuqishme për të përmirësuar të nxënit. Nëse emocionet bëhen pengesë për të nxënit, fëmijët mund të kenë nevojë për mbështetje psiko-sociale, por mësuesit mund t'i ndihmojnë nxënësit të rregullojnë emocionet dhe frikërat. Ndryshimet e thjeshta si përfshirja e veprimtarive të lëvizjes dhe lejimi që fëmijët të bëjnë pushime të shkurtra kur kanë nevojë, mund të kenë efekte pozitive në aftësitë vetë-rregulluese.

Si mund të vazhdoj të përdor strategji efektive të të nxënit të zhvilluara në shtëpi?

Duke qenë të detyruar të punojnë në mënyrë të pavarur, disa nxënës mund të kenë zhvilluar strategji të pazakonta, por efektive për të kapërcyer pengesat, për të menaxhuar mungesën e motivimit, ndërprerjen e mësimin, përdorimin e pajisjeve

elektronike në mënyra që mësuesve thjesht nuk do t'u kishin shkuar kurrë ndër mend. Kjo është një mundësi e mrekullueshme për të nxënë nga nxënësit dhe për të provuar të njëjtat metoda me nxënës të tjerë. Reflektimi mbi strategjitë e të nxënës të aplikuara gjatë izolimit dhe vlerësimi i efektshmërisë së tyre është një element i rëndësishëm i të qenit një nxënës më efektiv.

Si mund të përdor mjete digjitale në klasë?

Pjese më e madhe e fëmijëve kanë përdorur disa pajisje elektronike të mjeteve digjitale gjatë izolimit. Nëse fëmijët i përdorin këto mjete në mënyrë të suksesshme, mësuesit duhet të marrin në konsideratë të lejojnë nxënësit të përdorin këto pajisje. Madje disa shkolla mund të ndjekin politikën “sill pajisjen tënde”, veçanërisht nëse shkollat nuk mund të përballojnë të sigurojnë këto mjete për të gjithë nxënësit. Në çdo rast, mësuesit duhet të marrin në konsideratë përdorimin e vazhdueshëm të mjeteve digjitale në klasat e tyre dhe të zgjerojnë këto mundësi mësimore për të gjithë nxënësit. Mësuesit mund të zhvillojnë një koncept të mësimin të përzier bazuar në përvojat e zhvilluara dhe të ndara nga nxënësit dhe prindërit. Integrimi i teknologjisë në klasë gjithashtu do t'u japë nxënësve të pafavorizuar një mundësi për t'u njohur me mësimin online dhe për të përfituar nga njohuritë dhe përvojat e marra gjatë izolimit. Nëse shkolla nuk është në gjendje të blejë pajisjet e nevojshme, mësuesit mund të marrin parasysh veprimtaritë e mbledhjes së fondeve. Para se ta bëni këtë, duhet të përcaktohet nëse një iniciativë e tillë është e mirëpritur nga autoritetet e arsimit dhe prindërit.

Si mund të kontrolloj ecurinë individuale të nxënësve?

Vlerësimi i të nxënësve është vetëm hapi i parë për të mbështetur nxënësit individualisht dhe për t'i ndihmuar ata gjatë rrugës së tyre të të nxënësve. Shumëllojshmëria e të nxënësve kërkon mënyra novatore të mësimdhënies dhe të nxënësve, të ngjashme me mënyrat me të cilat nxënësit e suksesshëm mësuan në shtëpi. Mësuesit dhe nxënësit mund të kenë krijuar madje edhe rutina të reja për të siguruar reagime dhe për të mbështetur veprimtaritë e ardhshme mësimore. Disa mësues mund të kenë zhvilluar sisteme funksionale për të mbajtur nën kontroll të gjithë nxënësit, të cilat ata mund t'i ndajnë me kolegët për t'i zbatuar si një sistem të përhershëm. Të tilla mjete janë të rëndësishme pasi iu japin mundësi mësuesve të rishikojnë të nxënësve të vetë-drejtuara të nxënësve. Mund të zhvillohet një procedurë pas përvojave gjatë mësimin në shtëpi për të përcaktuar objektiva mësimore kuptimplota e të gjera, mund të vendosni objektiva si mbledhja e informacionit fillimisht, pastaj zhvillimi i një projektplanit që e bën mësimin të dukshëm dhe të përcaktoni rezultatet konkrete ose produktet sipas të cilave mund të matet suksesi.

Mirëpritja e nxënësve sërish në shkollë: Si t'u përgjigjemi sfidave Ide për projekte nga pjesëmarrësit

Veprimtari të sugjeruara:

Çështja kyçe e përmendur në manual/ ose çështja e re kyçe

Çështjet e lidhura me politikat dhe administrimin:

Çështjet në lidhje me Teknologjinë në Arsim:

Hapat e parë të mundshëm